

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10Co/80/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2316206999
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Brišková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2316206999.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Briškovej a členiek senátu JUDr. Zlatice Javorovej a JUDr. Terézie Mecelovej v právnej veci žalobkyne: Intrum Slovakia s.r.o., Bratislava - mestská časť Staré Mesto, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, zastúpenej advokátom: JUDr. Ján Šoltés, Bratislava, Mýtna 48, proti žalovanému: Q. V., nar. X. A. XXXX, bytom N. XXX, o 6.641,41 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Galanta z 23. januára 2018 č. k. 30C/178/2016-65, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **r u š í** a vec **v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu o zaplatenie sumy 6.641,41 eur s príslušenstvom a žalovanému nepriznal náhradu trov konania. Rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 39, § 524 ods. 1, § 525 ods. 1 O. z. (Občiansky zákonník č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov), § 92 ods. 8 ZoB (zákon č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávky), § 5b ZoOS (zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov). Vecne zdôvodnil uzavretou zmluvou o spotrebiteľskom úvere dňa 20. augusta 2012 medzi právnou predchodkyňou žalobkyne (Tatra banka a.s.) a žalovaným, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý spotrebiteľský úver 7.000 eur, ktorý sa zaviazal splácať mesačnými splátkami. Z dôvodu porušenia zmluvnej povinnosti žalovaného uhrádzať dlh riadne a včas, ku dňu 15. júna 2013 právna predchodkyňa žalobkyne vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru, ktoré oznámenie spolu s výzvou na zaplatenie dlžnej sumy bolo doručené žalovanému 20. júna 2013 (dlžná suma 6.641,41 eur predstavovala nesplatenú istinu úveru). Dňa 6. októbra 2015 uzatvorila právna predchodkyňa žalobkyne so žalobkyňou zmluvu o postúpení pohľadávok, na základe ktorej malo dôjsť k postúpeniu predmetnej pohľadávky na žalobkyňu. Súd prvej inštancie skúmal aktívnu vecnú legitimitáciu žalobkyne, keďže šlo o bankovú pohľadávku, ktoré postúpenie bolo upravené osobitným zákonom (§ 92 ods. 8 ZoB). Ustanovenie § 525 ods. 1 O. z. taktiež bráni postupovaniu pohľadávok z právnych vzťahov, v ktorých je veriteľ povinný zo zákona zachovávať mlčanlivosť. Ustanovenie § 92 ods. 8 ZoB umožňuje postúpiť banke jej pohľadávku voči klientovi za splnenia určitých podmienok, a to aby bol ohľadom tejto pohľadávky klient v omeškaní aspoň 90 dní a aby ho banka na jej splnenie písomne vyzvala. Ak tieto predpoklady nie sú splnené, pohľadávka banky nie je postupiteľná. Zmluva o postúpení je potom v rozpore so zákonom a teda neplatná podľa § 39 O. z. Ani prípadné oznámenie postupcu v zmysle § 526 O. z. nemá voči dlžníkovi žiadne účinky. Na absolútnu neplatnosť zmluvy o postúpení súd prihladá z úradnej povinnosti. V posudzovanej veci žalobkyňa však nepreukázala, ani netvrdila, naplnenie požiadavky 90-dňového omeškania ako i písomnej výzvy na splnenie záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, vrátane jej doručenia. V dôsledku toho nebolo preukázané, že zmluva o postúpení pohľadávky bola platná a preto súd prvej inštancie žalobu z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitimitácie zamietol. O náhrade trov konania bolo rozhodnuté podľa ustanovenia § 255 ods. 1 v spojení

s § 262 ods. 1 CSP (Civilný sporový poriadok zákon č. 160/2015 Z. z. v znení neskoršieho predpisu). Žalovanému, ktorý bol v konaní úspešný, vznikol nárok na náhradu trov konania, ktoré mu v konaní preukázateľne nevznikli a preto mu ich náhrada priznaná nebola.

2. Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie žalobkyňa, navrhujúc jeho zmenu vyhovením žalobe. Odvolanie odôvodnila nesprávnym právnym posúdením veci. Žalobkyňa sa domnievala, že v spore je aktívne vecne legitimovaná, ktorú preukazovala predovšetkým oznámením o postúpení pohľadávky, ktoré bolo zaslané na adresu uvedenú žalovaným v zmluve o úvere (N. XXX a ktorá predstavuje súčasne adresu jeho trvalého pobytu). Uvedený postup preukázania aktívnej legitimácie je v súlade s právnymi predpismi i súdnou praxou. Na podporu svojej argumentácie poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ďalej len „NS SR“ sp. zn. 4Obo/210/01. Súdu prvej inštancie boli predložené dôkazy preukazujúce splnenie zákonných podmienok podľa § 92 ods. 8 ZoB. Právna predchodkyňa žalobkyne vyzvala žalovaného na zaplatenie dlhu písomnou výzvou zo 17. júna 2013, zaslaná formou doporučenej poštovej zásielky, ktorú skutočnosť žalobkyňa preukazovala podacím hárkom č. EPH 000765411 zo dňa 17. júna 2013. Táto zásielka bola zaslaná na adresu trvalého pobytu žalovaného, uvedenú v zmluve o úvere (N. XXX) pod číslom zásielky RN 07209474 0 SK dňa 17. júna 2013, ako aj na adresu Z. XX, I., pod číslom zásielky RN 07209473 6 SK, ktorú skutočnosť žalobkyňa preukazovala podacím hárkom č. EP H 000765411 zo 17. júna 2013. Právna predchodkyňa žalobkyne tak vykonala všetko pre doručenie výzvy pred postúpením pohľadávky podľa § 92 ods. 8 ZoB (výzva bola zaslaná do sféry dispozície žalovaného, kedy odosielateľ písomnosti môže rozumne očakávať, že adresát sa s obsahom písomnosti objektívne aj oboznámi). Žalovaný pritom nedoručenie predmetnej výzvy banky nepoprel a preto nebol daný dôvod túto skutočnosť spochybňovať. Na podporu svojej argumentácie žalobkyňa poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8Co/564/2015 a sp. zn. 10Co/530/2015. Nie je namieste zamieňať povinnosť odoslania výzvy, s povinnosťou jej faktického doručenia (v prípade odopretia prijatia doručovanej zásielky zo strany príjemcu, by k doručeniu zásielky ani nedošlo). Podporne žalobkyňa poukázala i na uznesenie NS SR sp. zn. 5Cdo/129/2010. Pri výklade právnych úkonov a ich posudzovaní z pohľadu nárokov na ich platnosť, je nevyhnutné brať na zreteľ ústavný príkaz preferencie výkladu v prospech platnosti právneho úkonu a dôvody neplatnosti nerozširovať nad rámec zákonom uvedených prípadov. Podľa rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ÚS SR“) sp. zn. I. ÚS 640/2014 prehnané formalistické požiadavky všeobecného súdu na formuláciu predmetu zmluvy sú ústavne neakceptovateľné. Podľa odborného vyjadrenia Národnej banky Slovenska z 24. júla 2014, ak je úver splatný v splátkach, banka alebo pobočka zahraničnej banky má právo postúpiť postupníkovi celú teda aj nesplatenú časť pohľadávky z úveru, za splnenia zákonných podmienok v zmysle § 92 ods. 8 ZoB. Účelom dotknutého ustanovenia ZoB je pritom prelomenie bankového tajomstva a nie obmedzenie možnosti postúpiť bankovú pohľadávku. Súd prvej inštancie poukázal na závery NS ČR sp. zn. 29 Odo/1613/2005. Súdny dvor Európskej únie vo veci C 119/12 Jozef Probst proti mr.nexnet GmbH výslovne viazal možnosť postúpenia pohľadávky operátora na viazanosť postupníka telekomunikačným tajomstvom, nespochybňujúc však samotnú možnosť postúpenia pohľadávky. Pokiaľ zákonodarca ustanovenie § 92 ods. 8 ZoB zaradil do časti ochrana klientov a bankové tajomstvo, z hľadiska systematického a teleologického výkladu, nemožno dospieť k záveru, že cieľom bolo upraviť náležitosti právneho úkonu postúpenia pohľadávky. Žalobkyňa poukázala i na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 11Co/11/2015.

3. Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

4. Odvolací súd podľa § 34 CSP (Civilný sporový poriadok zákon č. 160/2015 Z. z.) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je možné podať odvolanie (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie obsahuje zákonom stanovené náležitosti (§ 363 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), postupom bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne je dôvodné

5. V prejednávanej veci súd prvej inštancie založil svoju právnú argumentáciu na konštatovaní nenaplnenia zákonom stanovených náležitostí pre platné postúpenie predmetnej pohľadávky žalobkyne podľa ustanovenia § 92 ods. 8 ZoB, absenciou písomnej výzvy pred postúpením pohľadávky a nepreukázaním jej doručenia. Žalobkyňa preto podľa záveru súdu prvej inštancie neuniesla bremeno tvrdenia ani dôkazné bremeno svojej aktívnej vecnej legitimácie.

6. Súd prvej inštancie doručil žalobu spolu s prílohami a poučením žalovanému, ktorý sa k žalobe nevyjadril, napriek výzve súdu prvej inštancie, že ak uplatnený nárok v celom rozsahu neuznáva, aby vo vyjadrení uviedol rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení (§ 167 ods. 2 CSP).

7. Žalovaný bol poučený (súdom prvej inštancie) tiež o povinnosti pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia, týkajúce sa sporu (§ 150 ods. 1 CSP).

8. Skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné (§ 151 ods. 1 CSP).

9. Pojmami procesný útok a procesná obrana (§ 149 CSP) zákonodarca zdôraznil kontradiktórnosť procesného postavenia strán v sporovom konaní. Ustanoveniami § 149 až § 154 CSP malo dôjsť k prehĺbeniu sporovosti konania, s cieľom prispieť k zefektívneniu, zrýchleniu a z hospodárneniu sporového konania. Porušenie povinnosti tvrdenia, zakotvanej v ustanovení § 150 CSP pre obidve strany sporu sa považuje za procesnú pasivitu strany sporu, ktorá má za následok procesnú sankciu vo forme nespornosti nepopretých skutkových tvrdení protistrany (§ 151 ods. 1 CSP), alebo neúčinnosti nekvalifikovaného popretia skutkového tvrdenia protistrany (§ 151 ods. 2 CSP). Uvedeným spôsobom je potrebné postupovať aj v spotrebiteľských sporoch, pri ktorých sa nepoužijú ustanovenia o sudcovskej a zákonnej koncentrácii v zmysle § 296 CSP, t. j. § 153 a § 154 CSP (porov. rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2Co 405/2017).

10. Z obsahu spisu je zrejmé, že žalobkyňa spolu so žalobou predložila písomnú výzvu právnej predchodkyne žalobkyne, ktorou bol žalovaný vyzvaný na zaplatenie žalovanej sumy predstavujúcu nevratenú istinu úveru, ako aj poštový podací hárok preukazujúci odoslanie uvedenej výzvy na dve adresy žalovaného (jedna z nich bola označená v zmluve o úvere).

11. Žalovaný tvrdenie žalobkyne o doručení uvedenej písomnej výzvy na zaplatenie dlhu žiadnym spôsobom nepoprel (ostal pasívny), preto konštatovanie súdu prvej inštancie o nepreukázaní zákonom stanovenej podmienky písomnej výzvy banky adresovanej žalovanému pred uzavretím zmluvy o postúpení pohľadávky, nemalo oporu v zistenom skutkovom stave, založenom na základe prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany (§ 149 CSP). Odvolacia námietka o žalovaným nenamietanom doručení písomnej výzvy na zaplatenie žalovanej sumy pred postúpením pohľadávky, bola tak dôvodná, pričom žalobkyňa listinnými dôkazmi aj preukázala existenciu písomnej výzvy pred postúpením pohľadávky, ako aj jej odoslanie na dve známe adresy žalovaného.

12. Konanie pred súdom má zabezpečiť pre strany konania spravodlivú ochranu ich práv a záujmov (tzv. fair process). Preto im musí byť vytvorená možnosť predvídať rozhodnutie súdu a tomu prispôbiť uplatňovanie (realizáciu) svojich procesných práv. Všeobecný súd je tak povinný na všetky procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom účastník konania uplatňuje svoje nároky, alebo sa bráni ich uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu (porov. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 85/2015-17 z 12. februára 2015).

13. S poukazom na vyššie uvedené je dôvodné konštatovať, že súd prvej inštancie nepostupoval vyššie uvedeným spôsobom a neriadil sa ustanovením § 150 a § 151 CSP, v dôsledku čoho nepredvídateľný postup súdu prvej inštancie bol v rozpore s právom sporovej strany na spravodlivý proces.

14. Podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane (žalobkyňi), aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a tento nedostatok nebolo možné v konaní pred odvolacím súdom napraviť (odvolacie konanie nenahrádza konanie pred súdom prvej inštancie).

15. Povinnosťou súdu prvej inštancie tak bude v ďalšom konaní, viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, postupovať v súlade s prejednacou zásadou civilného sporového konania, v ktorom je súd limitovaný skutkovými tvrdeniami strán sporu.

16. Skutkové tvrdenia žalujúcej strany sú prostriedkami procesného útoku a skutkové tvrdenia žalovanej strany sú prostriedkami procesnej obrany (§ 149 CSP). Procesnej povinnosti strany sporu uviesť skutkové tvrdenia zodpovedá procesná povinnosť protistrany poprieť tvrdené skutočnosti, pričom z ustanovenia § 151 CSP vyplýva procesná sankcia za nesplnenie procesnej povinnosti (§ 151 CSP). Súd prvej inštancie na základe vyhodnotenia splnenia procesnej povinnosti strán konania, podľa § 150 a § 151 CSP, posúdi spornosť skutkových tvrdení strán, s vyvedením dôsledkov nesplnenia procesnej povinnosti.

17. Ak súd prvej inštancie dospeje k záveru o potrebe korekcie následku nesplnenia procesnej povinnosti (CSP upravuje civilný proces v materiálnom poňatí, teda v zmysle zásady spravodlivej a účinnej ochrany práv podľa čl. 2 CSP), svoj postup odôvodní v uvedenom smere. Pri vykonávaní dokazovania bude súd prvej inštancie okrem prejednávacej zásady a zásady kontradiktórnosti konania, aplikovať zásadu predvídateľnosti postupu súdu, ako aj prihliadať na špecifiká tzv. spotrebiteľských sporov ako sporov s ochranou slabšej strany (§ 290 CSP a nasl.).

18. Po vyhodnotení skutkových tvrdení strán (§ 150 a § 151 CSP) sa následne súd prvej inštancie bude zaoberať platnosťou právneho úkonu, z ktorého sa domáha plnenia žalobkyňa a v prípade pozitívneho záveru bude daný dôvod skúmať i obligatórne obsahové náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

19. Súd prvej inštancie pri písomnom vyhotovení rozhodnutia bude dbať tiež na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo určité a presvedčivé, s uvedením obsahových náležitostí podľa § 220 ods. 2 CSP, vrátane uvedenia použitých prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal a ako ich vyhodnotil, prípadne prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je odrazom práva účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vysporiada aj so špecifickými námietkami strán konania.

20. Svoj právny záver zdôvodní zo zákonných hľadísk, ktoré v danej veci prichádzali do úvahy a stranám konania dá odpoveď na podstatné a relevantné argumenty, aby riešenie konkrétneho právneho problému bolo jasné a zreteľne dané (rozhodnutia Ústavného súdu napr. sp. zn. II. ÚS 193/06, III. ÚS 198/07).

21. Podľa § 396 ods. 3 CSP ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

22. Uznesenie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/.

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.